

Bực thế ngợi đời ngày 31 tháng 8 năm 2011 của 36 nhân sĩ học giả i ngoại quốc, gọi tắt là p lãnh đạo chính quyền đương thời ở quốc nội, đã gây nên một cuộc tranh luận rầm rộ và sôi nổi.

Khả năng nói là tính chất bất ngờ của “biến cố truyền thông” này đã khiến nhiều người thắc mắc. Với cách là người đầu tiên đưa ra ý kiến cũng như ký tên trong thế ngợi - có lẽ vì mình cao tuổi nhất - tôi nhận được nhiều ý kiến sau đây.

Điểm 1 – Mặc dù G.S. Lê Xuân Khoa đã đích thân liên lạc với tôi ngay từ lúc bực thế ngợi mới diễn ra, tôi vẫn thắc mắc: Sáng kiến này xuất phát từ đâu?

Dĩ nhiên không phải từ Bực Kinh vì những đề nghị trong thế là để đề nghị phó với xu hướng bành trướng bá quyền của Trung Quốc. Thế Hà Nội? Chắc không phải vì thế ngợi công khai yểm trợ những người đang đề nghị với nhà đương quyền. Còn chủ trương rầm rộ phe nào đó trong Đảng Cộng Sản Việt Nam muốn mời cho những tác giả bực thế ngợi : giới truyền thông của họ để công chúng mình. Đề nghị mà ai nghĩ thấy rõ là ngay từ ngày 31/8/2011, các cơ quan truyền thông danh tiếng của Tây Phương như BBC, World Bank Net, R.F.A., RFI, VOA... đã loan tin và phân tích nội dung cùng phản ứng với một số nhân vật đã ký tên trong Thế ngợi. Như vậy ta có thể tin rằng: sáng kiến xuất phát từ phía Tây Phương. Mục đích có thể là để tiến đến tìm một nền trật tự quốc tế trong vùng Đông Nam Á trước tình hình ngày càng căng thẳng thế ngợi trong vùng này.

Nội dung và hình thức của nền trật tự này chắc ai biết rõ những người có mặt đề nghị mà chúng tôi mong muốn tiếp nhận năm nay là nước Việt Nam sẽ giới thiệu một vị thế trung lập thế ngợi như Áo Quốc (Austria) ở Âu Châu sau Thế chiến 2. Gần đây, một chuyên gia về ngành học Bang Giao Quốc Tế , Ông Ngô Văn Tuấn, từng cộng tác với Ban Ngoại Giao của Ủy Hội Âu Châu và với cộng đồng tại Hoà Lan, có viết một bài bình luận về Thế Ngợi của 36 nhân sĩ Việt Nam Học giả Ngoại quốc. Trong bài này Ông nhận định là nhà đương quyền Việt Nam đang áp dụng một sách lược ngoại giao rập theo khuôn mẫu Trung Lập Vĩnh Viễn. Bài bình luận của Ông Ngô Văn Tuấn công bố đúng lúc Thế Ngợi Ngụy Tồn Dững chính thức công du Hoà Lan. Phải chăng đây là một sự trùng hợp ngẫu nhiên hay diễn tiến của một kế hoạch bí mật nào đó? Dù sao, người ta có lý do để hoài nghi sách lược trung lập này của Việt Nam với tư cách là một quốc gia quy định chính trị nhà đã được công nhận trong Hiến Pháp năm 1992. Tại sao?

Chính vì từ năm 1990 Đảng Cộng Sản Việt Nam đã cam kết theo đúng đường lối của Đảng

Cộng S n Trung Hoa mà Đ ng này thì n m đ c quy n chính tr Trung Qu c, nh v y n c Cộng Hoà Xã H i Ch Nghĩa Vi t Nam làm gì có quy n theo đ u i m t chính sách đ i ngo i trái ng c v i quy n l i c a Trung Qu c? Lý do này khi n m t s ng i ch tr ng: vì c c n làm tr c tiên là ph i l t đ n n đ c tài c ng s n hi n th i đ thi t l p m t th ch th t s dân ch và pháp tr . L t đ b ng cách nào? Ng i ta nghĩ ngay t i phong trào cách m ng hoa nhai đang lan tràn i các n c Á R p.

Đi m 2 -Bực thơ ng cựa 36 nhân sĩ Vi t Nam H i Ngo i có liên h gì v i phong trào cách m ng hoa nhai không?

Đ a trên nh ng tin t c và hình nh đ c phát tán r ng rãi qua các c quan truy n thông ta có quy n tin r ng nguyên nhân chính c a phong trào cách m ng này là tâm tr ng b t mẫn c a nhân dân – đa s thu c t ng l p tr – tr c nh ng t đoan nh : b t công xã h i, b t bình đ ng sâu xa gi a thi u s giàu sang và qu ng đ i qu n chúng, tòa án hoàn toàn l thu c chính quy n, còn chính quy n thì đ c đoán, bè phái, tham nhũng...Nh ng ng i b t mẫn không còn cách nào khác là dùng s c m nh c a đám đông đ l t đ k đ ng quy n. Nh ng hi n t ng tiêu c c v a k đ u có i qu c n i Vi t Nam: nh v y m t cu c cách m ng ki u hoa nhai có nhi u kh năng bùng n . Dĩ nhiên, trong nhóm đ ng viên Cộng S n đ ng c m quy n, có nh ng ph n t ngoan c ch tr ng ph i đàn áp m i m u toan ch ng đ i. Tuy nhiên cũng có nh ng ph n t sáng su t h n ch tr ng c i cách th ch ngay t bây gi đ s b t mẫn c a nhân dân không đ a t i b o lo n. M t s ng i can đ m đã công khai đ a ki n ngh hay th nh nguy n th lên c p lãnh đ o. Khi i c n nói, chính quy n đ ng nhi m c g ng b t mi ng nh ng ng i này, cô l p h đ i v i đ i chúng, không đ cho h đ c t i p xúc v i các c quan truy n thông, nh t là v i nh ng ng i có đôi chút uy tín i h i ngo i. Chính vì nh n rõ tình tr ng này mà các tác gi bực thơ ng c m th y có b n ph n lên ti ng đ y m tr nh ng ng i đang can đ m tranh đ u i qu c n i. G i th ng cho c p lãnh đ o đ ng quy n là chính th c c nh giác nhóm lãnh đ o này v trách nhi m l ch s c a h . N u h s m t nh ng , bi t đ a ra nh ng bi n pháp c i cách phù h p v i xu h ng ti n hóa c a th gi i hi n đ i, thì h có th tránh cho đ t n c nh ng s m t mát, đ v , r i lo n... nh ta đang ch ng ki n i m t s qu c gia vùng B c Phi và Trung Đông .

Dĩ nhiên, nh ng tác gi bực Thơ ng không hy v ng h o huy n là đ ngh c a mình s đ c chính quy n đ ng nhi m ch p thu n trong th i gian tr c m t: ph n ng thông th ng c a nh ng k đ c tài là ph t l đ cho m i s ph n đ i chìm đ n vào quên lãng. Ta nên làm gì đ đ i phó v i thái đ ph t l này?

Đi m 3 – V n đ ng qu n chúng trong n c .

G i th ng cho c p lãnh đ o đ ng quy n ch là m t hành đ ng kh i mào. Trong m t bài bình lu n th i cu c công b năm 2008 đ i t a đ M t cu c cách m ng nhưng có th x y ra i Vi t Nam không ? Chúng tôi đã nh n đ nh là vũ khí h u hi u nh t c a nh ng k đ i l p, đ i các ch đ đ c tài, là s đ ng t i đa các k thu t và ph ng ti n truy n thông hi n đ i. Kèm theo đó là ph i phát đ ng m t phong trào b t tuân dân s đ gây s c ép v i k c m quy n. Nói cách khác , ph i m m t cu c chi n tâm lý đ i quy mô và m nh m , h ng vào nhân dân. Chính vì th mà tôi th y bực tâm thơ g i đ ng bào c a h c gi Lê Qu Lâm là m t hành đ ng dũng l c .

Tôi đ c bi t Ông Lê Qu Lâm sau khi Ông xu t b n cu n sách Vi t Nam: th ng và b i (Nhà

xuất bản Ngọc Thu – Sydney 1993). Đó là một cuốn sách về “cuộc chiến tranh Việt Nam”, viết về công phu, dựa trên nhiều tài liệu mà chỉ một học giả làm việc trong một cơ quan nghiên cứu được biết mới có vào thời điểm này. Cuốn sách được trình bày rất khoa học theo đúng quy tắc hàn lâm, khiến tôi thành thật tán thưởng. Điều khiến tôi khâm phục nhất là tinh thần khách quan của tác giả, khi ông viết về những sự kiện thì ông làm cho người ta háng say, cảm thấy nên thiên lệch, bất công. Trong tác phẩm kèm đây ông đã viết về cách một công dân tha thiết từng ngai lại của đất nước, nhiệt thành mong quê hương sớm ra khỏi tình trạng hiểm nghèo hiểm trở để theo kịp đà tiến hóa của thế giới văn minh ./.